

Dziennik Urzędowy L 168

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

21 czerwca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 904/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 905/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 835/2006 w odniesieniu do ilości objętej przetargiem stałym na odsprzedaż na rynku Wspólnoty pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu polskiej agencji interwencyjnej 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 906/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 836/2006 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej 4

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania jego załączników III i VII ⁽¹⁾ 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 908/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. ustalające wykaz reprezentatywnych rynków wieprzowiny we Wspólnocie 11

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie ⁽¹⁾ 14

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 910/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 911/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 912/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych	30
--	----

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/422/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 19 czerwca 2006 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej w Finlandii z wyłączeniem Wysp Alandzkich (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 2337) ⁽¹⁾** 33

2006/423/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 20 czerwca 2006 r. kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu węgla krzemu pochodzącego z Rumunii** 37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 904/2006

z dnia 20 czerwca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	73,6
	204	44,5
	999	59,1
0707 00 05	052	71,1
	068	46,6
	999	58,9
0709 90 70	052	82,3
	999	82,3
0805 50 10	052	54,6
	388	59,1
	528	51,5
	999	55,1
0808 10 80	388	99,3
	400	102,2
	404	101,4
	508	81,6
	512	87,6
	524	88,5
	528	81,6
	720	112,6
	804	104,9
999	95,5	
0809 10 00	052	230,8
	204	61,1
	624	217,3
	999	169,7
0809 20 95	052	315,9
	068	127,8
	999	221,9
0809 40 05	624	194,4
	999	194,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 905/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 835/2006 w odniesieniu do ilości objętej przetargiem stałym na odsprzedaż na rynku Wspólnoty pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu polskiej agencji interwencyjnej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na odsprzedaż na rynku wewnętrznym około 150 000 ton pszenicy zwyczajnej, znajdującej się w posiadaniu polskiej agencji interwencyjnej, został otwarty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 835/2006 ⁽²⁾.
- (2) Ze względu na aktualną sytuację na rynku właściwym jest zwiększenie ilości pszenicy zwyczajnej, wystawionej na sprzedaż przez polską agencję interwencyjną na rynku wewnętrznym, poprzez otwarcie przetargu stałego na 250 000 ton.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 835/2006.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 835/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 zapis „150 000 ton” zastępuje się zapisem „250 000 ton”;
- 2) w tytule Załącznika zapis „150 000 ton” zastępuje się zapisem „250 000 ton”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 7.6.2006, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 906/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 836/2006 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 836/2006 ⁽²⁾ otworzyło przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej.
- (2) Z uwagi na potrzeby rynków oraz na ilości, którymi dysponuje niemiecka agencja interwencyjna, Niemcy poinformowały Komisję o zamiarze zwiększenia za pośrednictwem swojej agencji interwencyjnej ilości wystawionej do przetargu o 50 000 ton. Uwzględniając sytuację na rynku, należy pozytywnie rozpatrzyć wniosek złożony przez Niemcy.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 836/2006.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 836/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ilość „100 000” ton zastępuje się ilością „150 000” ton;
- 2) w tytule Załącznika zapis „100 000 tony” zastępuje się zapisem „150 000 tony”.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 7.6.2006, str. 6.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 907/2006

z dnia 20 czerwca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania jego załączników III i VII

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w części D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w sprawie detergentów zapewnia swobodny obrót detergentami na rynku wewnętrznym przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, poprzez ustanowienie przepisów dotyczących całkowitej biodegradacji środków powierzchniowo czynnych stosowanych w detergentach oraz przepisów dotyczących oznakowania składników detergentów.
- (2) Niektóre z metod określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 648/2004, np. referencyjna metoda ISO 14593, nadają się również do badania substancji, które są słabo rozpuszczalne w wodzie, jeżeli zapewnione jest właściwe rozpraszanie substancji. Więcej wskazuje na temat badania substancji, które słabo rozpuszczają się w wodzie, zawarto w normie ISO 10634. Jednakże należy wprowadzić dodatkową metodę badania, która znajduje zastosowanie w przypadku środków powierzchniowo czynnych, które słabo rozpuszczają się w wodzie. Proponowana dodatkowa metoda badania to norma ISO 10708:1997 „Jakość wody. Oznaczanie całkowitej tlenowej biodegradacji związków organicznych w środowisku wodnym”. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) wydał opinię, zgodnie z którą norma ISO 10708 charakteryzuje się standardem równoważnym ze standardem metod już zawartych w załączniku III do wymienionego rozporządzenia i opowiedział się za jej stosowaniem.
- (3) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia, ogół społeczeństwa powinien uzyskać łatwiejszy dostęp do informacji dotyczących składu detergentu. Na opakowaniu detergentu powinien zatem być umieszczany adres strony internetowej, na której łatwo można zapoznać się z wykazem składników, o którym mowa
- (4) Istnieje wymóg wymieniania substancji zapachowych mogących powodować alergie, jeżeli zostały one dodane w czystej formie. Nie ma jednak wymogu ich podawania, jeżeli zostały one dodane jako część składowa złożonych składników, takich jak olejki aromatyczne lub kompozycje zapachowe. W celu zapewnienia większej przejrzystości dla konsumentów substancje zapachowe mogące powodować alergie powinny być wymieniane niezależnie od sposobu, w jaki zostały one dodane do detergentu.
- (5) Wykaz składników przeznaczony dla ogółu społeczeństwa określony w części D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004 wymaga stosowania specjalistycznego nazewnictwa naukowego, co stanowi raczej utrudnienie niż pomoc dla ogółu społeczeństwa. Ponadto istnieją pewne niewielkie różnice pomiędzy informacjami dostępnymi dla ogółu społeczeństwa a informacjami dostępnymi dla personelu medycznego na mocy części C tego załącznika. Informacje dla ogółu społeczeństwa dotyczące składników powinny być bardziej zrozumiałe poprzez stosowanie nazewnictwa INCI, które już jest stosowane w odniesieniu do składników kosmetycznych, a części C i D powinny zostać ujednoczone.
- (6) Zawarta w rozporządzeniu definicja „detergentu” wyraźnie świadczy o tym, że zasady dotyczące oznakowania mają zastosowanie do wszystkich detergentów, niezależnie od tego, czy zawierają one środki powierzchniowo czynne, czy też nie. Część D załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004 ustanawia jednak inne zasady dla detergentów przemysłowych i instytucjonalnych, które zawierają środki powierzchniowo czynne, a inne dla tych, które takich środków nie zawierają. Różnica w wymaganiach dotyczących oznakowania niczemu nie służy i powinna zostać zlikwidowana.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i VII do rozporządzenia (WE) nr 648/2004. W celu zachowania jasności należy zastąpić te załączniki.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Detergentów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 2

Artykuł 1

Wejście w życie

W rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- 1) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik VII zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 1 ust. 2 stosuje się od dnia przypadającego sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III

METODY BADANIA PODATNOŚCI NA BIODEGRADACJĘ CAŁKOWITĄ (MINERALIZACJĘ) ŚRODKÓW POWIERZCHNIOWO CZYNNYCH W DETERGENTACH

A. Referencyjna metoda laboratoryjnego badania podatności środka powierzchniowo czynnego na biodegradację całkowitą podana w niniejszym rozporządzeniu oparta jest na normie EN ISO 14593:1999 (oznaczanie gazowego CO₂ nad roztworem).

Środki powierzchniowo czynne uważa się za ulegające biodegradacji, jeżeli poziom biodegradacji (mineralizacji) zmierzony zgodnie z jedną z podanych poniżej metod ⁽¹⁾ osiągnie w ciągu 28 dni co najmniej 60 %:

- 1) Norma EN ISO 14593:1999. Jakość wody. – Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej związków organicznych w środowisku wodnym. – Metoda oznaczania węgla nieorganicznego w naczyniach szczelnie zamkniętych (oznaczanie gazowego CO₂ nad roztworem). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. (Metoda referencyjna).
- 2) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-C (zmodyfikowane badanie Sturma wydzielania ditlenku węgla (CO₂)). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 3) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-E (metoda naczynia zamkniętego). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 4) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-D (respirometria manometryczna). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 5) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-F (MITI: Ministerstwo Handlu Międzynarodowego i Przemysłu – Japonia). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.
- 6) ISO 10708:1997. Jakość wody. – Oznaczanie całkowitej tlenowej biodegradacji związków organicznych w środowisku wodnym. – Określanie biochemicznego zapotrzebowania na tlen w dwufazowym teście metodą naczynia zamkniętego. Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«.

B. W zależności od właściwości fizycznych środka powierzchniowo czynnego można zastosować jedną z zamieszczonych poniżej metod, jeśli ma to odpowiednie uzasadnienie ⁽²⁾. Należy zauważyć, że kryterium dopuszczające ustanowione dla tych metod na poziomie co najmniej 70 % należy traktować jako równoważne kryterium dopuszczającemu ustanowionemu na poziomie co najmniej 60 % dla metod zamieszczonych w pkt A. Wybór jednej z podanych poniżej metod powinien być dokonywany w każdym przypadku indywidualnie, zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia:

- 1) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-A (zanikanie rozpuszczonego węgla organicznego RWO). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. Kryterium dopuszczające dla biodegradacji zmierzonej zgodnie z tym badaniem wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni.
- 2) Metoda według dyrektywy 67/548/EWG załącznik V.C.4-B (zmodyfikowane badanie przesiewowe wg OECD – metoda oznaczania RWO). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada »dziesięciodniowego okna«. Kryterium dopuszczające dla biodegradacji zmierzonej zgodnie z tym badaniem wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni.

Uwaga: Wyżej wymienione metody, które zostały wzięte z dyrektywy Rady 67/548/EWG, można także znaleźć w publikacji »Klasyfikacja, pakowanie i oznakowanie substancji niebezpiecznych w Unii Europejskiej«, część 2: »Metody badania«. Komisja Europejska 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Te badania uznano za najbardziej odpowiednie w odniesieniu do środków powierzchniowo czynnych.

⁽²⁾ Metody RWO mogą dawać wyniki oznaczające usunięcie, a nie całkowitą biodegradację. Respirometria manometryczna, MITI oraz metody dwufazowego BZT w niektórych przypadkach nie są właściwe, ponieważ wysokie stężenia początkowe mogłyby mieć działanie hamujące.»

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VII

OZNAKOWANIE I ARKUSZ DANYCH SKŁADNIKÓW**A. Oznakowanie dotyczące zawartości**

Stosuje się następujące postanowienia w sprawie oznakowania opakowań detergentów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej.

Następujące zakresy procentowe (wagowo):

- mniej niż 5 %,
- 5 % lub więcej, ale mniej niż 15 %,
- 15 % lub więcej, ale mniej niż 30 %,
- 30 % i więcej,

stosuje się do wskazania zawartości składników wyszczególnionych poniżej, gdy są one dodawane w stężeniu powyżej 0,2 % wagowo:

- fosforany,
- fosfoniany,
- anionowe środki powierzchniowo czynne,
- kationowe środki powierzchniowo czynne,
- amfoteryczne środki powierzchniowo czynne,
- niejonowe środki powierzchniowo czynne,
- związki wybielające na bazie tlenu,
- związki wybielające na bazie chloru,
- EDTA (kwas etylenodiaminotetraoctowy) i jego sole,
- NTA (kwas nitrylotrójoctowy) i jego sole,
- fenole i chlorowcowane fenole,
- paradichlorobenzen,
- węglowodory aromatyczne,
- węglowodory alifatyczne,
- chlorowcowane węglowodory,
- mydło,
- zeolity,
- polikarboksylany.

Następujące rodzaje składników, jeżeli są dodawane, należy umieścić w wykazie, niezależnie od ich stężenia:

- enzymy,
- substancje dezynfekujące,
- rozjaśniacze optyczne,
- kompozycje zapachowe.

W wykazie należy umieścić, jeżeli zostały dodane, środki konserwujące niezależnie od ich stężenia, stosując, tam gdzie to możliwe, powszechne nazewnictwo ustanowione na mocy art. 8 dyrektywy Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych ⁽¹⁾.

Jeżeli zostały dodane, w stężeniach przekraczających 0,01 % wagowo, substancje pochodzące z kompozycji zapachowych mogące powodować alergie występujące w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG zmienionym dyrektywą 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ w celu włączenia składników substancji zapachowych mogących powodować alergie występujących w wykazie po raz pierwszy ustanowionym przez Komitet Naukowy ds. Kosmetyków i Produktów Nieżywnościowych (SCCNFP) w swojej opinii SCCNFP/0017/98, umieszcza się je w wykazie, stosując nazewnictwo tej dyrektywy; w wykazie umieszcza się również wszystkie inne substancje zapachowe mogące powodować alergie następnie dodawane do części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG w ramach dostosowania tego załącznika do postępu technicznego.

Jeżeli w oparciu o ocenę ryzyka SCCNFP ustanowi następnie poszczególne stężenia graniczne dla substancji zapachowych mogących powodować alergie, Komisja proponuje przyjęcie, zgodnie z art. 12 ust. 2, takich wartości granicznych, które zastąpią wspomnianą powyżej wartość 0,01 %.

Na opakowaniu podaje się adres strony internetowej, na której można zapoznać się z wykazem składników, o którym mowa w części D załącznika VII.

Dla detergentów przeznaczonych do użytku w sektorze przemysłowym i detergentów instytucjonalnych, które nie są udostępnione ogółowi społeczeństwa, wyżej wymienione wymagania nie muszą być spełnione, jeżeli równoważną informację dostarcza się w formie arkusza danych technicznych, karty charakterystyki lub w podobny właściwy sposób.

B. Oznakowanie dotyczące informacji o dozowaniu

W sprawie oznakowania opakowań detergentów sprzedawanych na rynku detalicznym należy zastosować postanowienia opisane wstępnie w art. 11 ust. 4. Opakowania detergentów sprzedawanych na rynku detalicznym przeznaczonych do prania powinny być opatrzone następującymi informacjami:

- zalecane ilości i/lub sposób dozowania wyrażone w mililitrach lub gramach, odpowiednie dla standardowego wsadu pralki, dla wody o klasach twardości: miękka, średnia oraz twarda z uwzględnieniem prania jedno- lub dwukąpielowego,
- dla detergentów przeznaczonych do prania energicznego, liczba standardowych wsadów pralki dla »średnio zabrudzonych« tkanin, oraz dla detergentów do prania tkanin delikatnych, liczba standardowych wsadów pralki dla »lekkو zabrudzonych tkanin«, które mogą być wyprane przy wykorzystaniu zawartości opakowania i zastosowaniu wody o twardości średniej odpowiadającej 2,5 milimolom CaCO₃/l,
- objętość każdego dozownika, jeśli takowy dołączono, powinna być wyrażona w mililitrach lub gramach oraz powinna być oznaczona ilość detergentu właściwa dla standardowego wsadu pralki dla wody o klasach twardości: miękka, średnia i twarda.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 169. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/80/WE (Dz.U. L 303 z 22.11.2005, str. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 66 z 11.3.2003, str. 26.

Standardowym wsadem pralki jest 4,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania energicznego i 2,5 kg suchej tkaniny dla detergentów do prania delikatnego, zgodnie z definicjami zawartymi w decyzji Komisji 1999/476/WE z dnia 10 czerwca 1999 r. ustanawiającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego detergentom do prania⁽¹⁾. Detergent uważa się za przeznaczony do prania energicznego, chyba że producent deklaruje głównie dbałość o tkaniny, tj. niskotemperaturowe pranie delikatnych tkanin i kolorów.

C. Arkusz danych składników

Stosuje się następujące przepisy dotyczące wykazu składników na arkuszu danych, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

Arkusz danych zawiera nazwę detergentu i producenta.

Na arkuszu danych, w porządku malejącym według wagi, należy umieścić wszystkie składniki; wykaz jest podzielony na następujące zakresy procentowe (wagowo):

- 10 % lub więcej,
- 1 % lub więcej, lecz mniej niż 10 %,
- 0,1 % lub więcej, lecz mniej niż 1 %,
- mniej niż 0,1 %.

Zanieczyszczenia nie są uważane za składniki.

«Składnik» oznacza każdą substancję chemiczną pochodzenia syntetycznego lub naturalnego, celowo dodaną do detergentu. Do celów niniejszego załącznika, substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dla każdego składnika podaje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC⁽²⁾, i, jeśli są dostępne, nazwę INCI⁽³⁾, numer CAS oraz nazwę Farmakopei Europejskiej.

D. Publikacja wykazu składników

Producenci powinni udostępnić na stronie internetowej arkusz danych składników, o którym mowa powyżej, z wyjątkiem następujących informacji:

- nie są wymagane informacje dotyczące zakresów procentowych (wagowo),
- nie są wymagane numery CAS,
- nazwy składników podaje się według nazewnictwa INCI lub, jeśli taka nazwa nie jest dostępna, podaje się nazwę z Farmakopei Europejskiej. Jeżeli żadna z nazw nie jest dostępna, stosuje się zwyczajową nazwę chemiczną lub nazwę wg IUPAC. W odniesieniu do substancji zapachowych stosuje się wyrażenie »parfum«, a w odniesieniu do barwników wyrażenie »colorant«. Substancja zapachowa, olejek aromatyczny lub barwnik są uważane za pojedynczy składnik i w wykazie nie umieszcza się substancji w nich zawartych, z wyjątkiem tych substancji zapachowych mogących powodować alergie, które występują w wykazie substancji w części 1 załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG, jeżeli całkowite stężenie w detergencie substancji zapachowej mogącej powodować alergie przewyższa wartość graniczną, o której mowa w części A.

Dostęp do strony internetowej nie podlega żadnym ograniczeniom lub warunkom, a zawartość strony powinna być aktualizowana. Strona internetowa powinna zawierać link do strony internetowej Pharmacos Komisji Europejskiej lub innej odpowiedniej strony internetowej, która zawiera tabelę korelacji między nazwami INCI, nazwami Farmakopei Europejskiej i numerami CAS.

Niniejsze wymaganie nie ma zastosowania do przemysłowych i instytucjonalnych detergentów ani do środków powierzchniowo czynnych dla przemysłowych lub instytucjonalnych detergentów, dla których dostępne są arkusze danych technicznych lub karty charakterystyki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 52. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/200/WE (Dz.U. L 76 z 22.3.2003, str. 25).

⁽²⁾ IUPAC = Międzynarodowa Unia Chemii Czystej i Stosowanej.

⁽³⁾ INCI = Międzynarodowe Nazewnictwo Składników Kosmetycznych."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 908/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****ustalające wykaz reprezentatywnych rynków wieprzowiny we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2123/89 z dnia 14 lipca 1989 r. ustalające wykaz reprezentatywnych rynków wieprzowiny we Wspólnocie ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno więc zostać skodyfikowane.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 przewiduje określanie wspólnotowej ceny rynkowej bitych świń w oparciu o ceny notowane na rynkach reprezentatywnych.
- (3) W celu umożliwienia stosowania art. 4 ust. 2 wymienionego rozporządzenia należy sporządzić wykaz rynków reprezentatywnych. Przy określaniu cen tusz wieprzowiny należy nawiązać do notowań cenowych uzyskanych bezpośrednio z rynków lub ubojni, jak również do notowań cenowych ustalonych w ośrodkach notowań, które to notowania w swojej całości tworzą

reprezentatywny rynek dla każdego państwa członkowskiego.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rynkami reprezentatywnymi według art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 są rynki wymienione w załączniku I niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 2123/89 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 15.7.1989, str. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1901/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 71).

⁽³⁾ Patrz: załącznik II.

ZAŁĄCZNIK I

Państwo członkowskie	Typ reprezentatywnego rynku	Rynek/Ośrodek notowań
Belgia	Następujący ośrodek notowań:	Bruksela
Czechy	Następujący rynek:	Praga
Dania	Następujący ośrodek notowań:	Kopenhaga
Niemcy	Następujące ośrodki notowań:	Kilonia, Hamburg, Oldenburg, Münster, Düsseldorf, Trewir, Gießen, Stuttgart, Monachium, Bützow, Poczdam, Magdeburg, Erfurt i Drezno
Estonia	Następujący ośrodek notowań	Tallin
Grecja	Następujące ośrodki notowań:	Preveza, Chalkida, Korinthos, Agrinio, Drama, Larissa i Verria
Hiszpania	Następujące ośrodki notowań:	Ebro, Mercolleida, Campillos, Segovia, Segura i Silleda
	i następujące grupy rynków:	Murcia, Malaga, Barcelona, Huesca, Burgos, Lleida, Navarra, Pontevedra, Ségovia i Ciudad Real
Francja	Następujące ośrodki notowań:	Rennes, Nantes, Metz, Lyon i Tuluza
Irlandia	Następujące grupy rynków:	Waterford i Edenderry
Włochy	Następujące grupy rynków:	Mediolan, Cremona, Mantua, Modena, Parma, Reggio Emilia i Perugia
Cypr	Następujący rynek:	Nikozja
Łotwa	Następujący rynek:	Ryga
Litwa	Następujący ośrodek notowań:	Wilno
Luksemburg	Następujące grupy rynków:	Esch-sur-Alzette, Ettelbruck, Mersch i Wecker
Węgry	Następujący ośrodek notowań:	Budapeszt
Malta	Następujący ośrodek notowań:	Marsa
Niderlandy	Następujący ośrodek notowań:	Zoetermeer
Austria	Następujący ośrodek notowań:	Wiedeń
Polska	Następujący ośrodek notowań:	Warszawa
Portugalia	Następujące grupy rynków:	Famalicão, Coimbra, Leiria, Montijo, Póvoa da Galega i Rio Maior
Słowenia	Następujący ośrodek notowań:	Lublana
Słowacja	Następujący ośrodek notowań:	Bratysława
Finlandia	Następujący ośrodek notowań:	Helsinki
Szwecja	Następujące grupy rynków:	Helsingborg, Trelleborg, Skövde, Skara, Kalmar, Uppsala, Visby i Kristianstad
Zjednoczone Królestwo	Ośrodek notowań Milton Keynes dla następującej grupy regionów:	Szkocja, Irlandia Północna, Północna Anglia i Wschodnia Anglia

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2123/89	(Dz.U. L 203 z 15.7.1989, str. 23)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1786/90	(Dz.U. L 163 z 29.6.1990, str. 54)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3787/90	(Dz.U. L 364 z 28.12.1990, str. 26)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3236/94	(Dz.U. L 338 z 28.12.1994, str. 18)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1448/95	(Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 47)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 426/96	(Dz.U. L 60 z 9.3.1996, str. 3)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 532/96	(Dz.U. L 78 z 28.3.1996, str. 14)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1285/98	(Dz.U. L 178 z 23.6.1998, str. 5)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2712/2000	(Dz.U. L 313 z 13.12.2000, str. 4)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1901/2004	(Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 71)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2123/89	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	—
—	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 909/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. dotyczące rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 ustanawiają metodologię oraz program przekazywania danych dotyczących rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie (EAA). W związku ze zmianami europejskiego systemu rachunków (ESA 95) w kwestii zapisywania usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) należy uaktualnić metodologię EAA, aby utrzymać ich spójność z ESA, centralnymi ramami rachunków narodowych.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 138/2004.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych ustanowionego decyzją Rady 72/279/EWG ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 5.2.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 306/2005 (Dz.U. L 52 z 25.2.2005, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 zostaje zmieniony w następujący sposób:

- 1) Skreśla się ust. 2.096.
- 2) Po ust. 2.107 dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:
 - „j) Usługi pośrednictwa finansowego mierzone pośrednio (FISIM)

2.107.1. Zgodnie z konwencją ESA 95 wartość stosowanych przez sektor rolnictwa usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) należy zapisywać jako konsumpcję pośrednią sektora rolnictwa (zob. ESA 95, załącznik I).”.
- 3) Tytuł ust. 2.108 otrzymuje następujące brzmienie:
 - „k) Inne towary i usługi”.
- 4) Ustęp 2.108 lit. i) otrzymuje następujące brzmienie:
 - „i) Zafakturowane opłaty bankowe (bez odsetek od pożyczek bankowych)”.
- 5) Ustęp 3.079 otrzymuje następujące brzmienie:
 - „3.079. Ponieważ wartość usług świadczonych przez pośredników finansowych rozkłada się na wielu klientów, faktyczne płatności lub wpływy z odsetek do lub od pośredników finansowych powinny podlegać korekcie, aby wyeliminować marże, które reprezentują domniemane opłaty nałożone przez pośredników finansowych. Szacowana wartość tych kosztów winna być odjęta od odsetek płaconych przez pożyczkobiorców na rzecz pośredników finansowych i dodana do odsetek otrzymywanych przez depozytariuszy. Koszty te są uważane za wynagrodzenie za usługi świadczone przez pośredników finansowych ich klientom, a nie jako wypłata odsetek (patrz: ust. 2.107.1 oraz ust. 2.108 lit. i); ESA 95, Dodatek I, 4.51).”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 pozycję 19.10 „Inne dobra i usługi” zastępuje się następującymi dwiema pozycjami:

Pozycja	Lista zmiennych	Przekazanie danych dotyczące roku odniesienia n		
		Listopad rok n (estymacje)	Styczeń rok n + 1 (estymacje)	Wrzesień rok n + 1
„19.10	Usługi pośrednictwa finansowego mierzone pośrednio (FISIM)	X	X	X
19.11	Inne towary i usługi	X	X	X”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 910/2006

z dnia 20 czerwca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określone w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE⁽¹⁾ (w dalszej części zwane „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 474/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określone w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 473/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określone w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, niektóre państwa członkowskie przekazały Komisji informacje o tożsamości dodatkowych przewoźników lotniczych, podlegających zakazowi wykonywania przewozów na ich terytorium, wraz z uzasadnieniem wprowadzenia takich zakazów oraz wszelkimi innymi odpowiednimi informacjami.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, państwa członkowskie przekazały Komisji Europejskiej informacje istotne w kontekście uaktualniania wspólnotowego wykazu. Na tej podstawie Komisja powinna zdecydować o uaktualnieniu wspólnotowego wykazu z własnej inicjatywy lub na wniosek państw członkowskich.

(4) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia podstawowego oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 473/2006, Komisja poinformowała wszystkich zainteresowanych przewoźników lotniczych bezpośrednio lub, gdy było to niemożliwe, poprzez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny, określając istotne fakty i względy, które stanowiłyby podstawę decyzji o nałożeniu zakazu wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty.

(5) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia podstawowego i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 473/2006, Komisja zapewniła zainteresowanym przewoźnikom lotniczym możliwość zapoznania się z dokumentami dostarczonymi przez państwa członkowskie, przedstawienia pisemnych komentarzy oraz dokonania ustnej prezentacji przed Komisją w terminie 10 dni roboczych oraz przed Komitetem ds. Bezpieczeństwa Lotniczego⁽⁴⁾.

(6) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 473/2006 Komisja przeprowadziła konsultacje z organami odpowiedzialnymi za nadzór regulacyjny nad zainteresowanymi przewoźnikami lotniczymi oraz, w szczególnych przypadkach, konsultacje przeprowadziły niektóre państwa członkowskie.

Buraq Air

- (7) Buraq Air dostarczyły dowody zaprzestania przewozów towarowych, które doprowadziły do ujęcia ich w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 474/2006.
- (8) Organy Libii odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Buraq Air zapewniły o spełnieniu przez Buraq Air stosownych norm bezpieczeństwa w zakresie przewozów.
- (9) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria oraz bez uszczerbku dla weryfikacji skutecznej zgodności w drodze odpowiednich kontroli na ziemi, ocenia się, że liniom Buraq Air należy zezwolić na wykonywanie przewozów we Wspólnocie i w konsekwencji powinny one zostać usunięte z załącznika B.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2006, str. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2006, str. 8.

⁽⁴⁾ Ustanowiony na mocy art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 373 z 31.12.1991, str. 4).

Przewoźnicy lotniczy z Demokratycznej Republiki Konga, Gwinei Równikowej, Liberii, Sierra Leone i Suazi

- (10) Najnowsza wersja rejestru kodeksu ICAO (Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego) odwołuje się do przewoźników lotniczych certyfikowanych przez organy Demokratycznej Republiki Konga, Gwinei Równikowej, Liberii, Sierra Leone i Suazi odpowiedzialne za nadzór regulacyjny, którzy nie pojawiają się indywidualnie w wykazie wspólnotowym.
- (11) Organy Demokratycznej Republiki Konga, Liberii, Sierra Leone i Suazi odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad tymi przewoźnikami nie przedstawiły dowodów wskazujących, że przewoźnicy ci zaprzestali swojej działalności w momencie, kiedy zwróciła się o to Komisja.
- (12) Organy Gwinei Równikowej poinformowały Komisję o dokonaniu znacznego postępu w cofnięciu certyfikatów przewoźnika lotniczego przewoźnikom niespełniającym stosownych norm bezpieczeństwa. Jednak w celu umożliwienia Komisji usunięcia tych przewoźników lotniczych z załącznika A niezbędne będzie dostarczenie przez organy Gwinei Równikowej dodatkowych materiałów technicznych.
- (13) Organy Gwinei Równikowej poinformowały również Komisję, że opracowano plan działań naprawczych w celu wdrożenia i egzekwowania stosownych norm bezpieczeństwa zgodnie z zobowiązaniami na mocy konwencji chicagowskiej oraz w celu przeprowadzenia stosownego nadzoru bezpieczeństwa nad przewoźnikami certyfikowanymi w Gwinei Równikowej. Organy Gwinei Równikowej stwierdziły jednak, że pełne wdrożenie planu działań naprawczych wymaga dodatkowego czasu.
- (14) W związku z powyższym, w celu poprawy przejrzystości i spójności, wszyscy przewoźnicy certyfikowani w Demokratycznej Republice Konga, Gwinei Równikowej, Liberii, Sierra Leone i Suazi, których istnienie odnotowane jest w najnowszej wersji rejestru kodeksu ICAO, powinni zostać ujęci w załączniku A.

Air West Co. Ltd

- (15) Istnieją potwierdzone dowody istnienia poważnych braków w zakresie bezpieczeństwa po stronie Air West Co. Ltd certyfikowanych w Sudanie w odniesieniu do określonych operacji. Braki te zostały zidentyfikowane przez Niemcy podczas kontroli na ziemi przeprowadzonych w ramach programu SAFA ⁽¹⁾.

- (16) Air West Co. Ltd odpowiedziały na zapytanie ze strony niemieckiego urzędu lotnictwa cywilnego, wskazując, że opracowano plan działań mający na celu wyeliminowanie braków wykrytych w trakcie kontroli na ziemi. Jednakże nadal nie ma żadnych dowodów na wdrożenie stosownego planu działań w odniesieniu do określonych przewozów, w stosunku do których wykryto braki bezpieczeństwa.
- (17) Organy Sudanu odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Air West Co. Ltd nie dostarczyły wystarczających informacji na temat bezpieczeństwa określonych przewozów dokonywanych przez Air West Co. Ltd w momencie zgłoszenia obaw przez Niemcy i Komisję.
- (18) Niedawna kontrola samolotu IL-76 nr rejestracyjny ST-EWX przeprowadzona przez Niemcy nie wykazała znaczących naruszeń ⁽²⁾.
- (19) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria, ocenia się, że Air West Co. Ltd nie spełniają odpowiednich norm bezpieczeństwa, z wyjątkiem przewozów dokonywanych samolotem IL-76 nr rejestracyjny ST-EWX, i powinny być ujęte w załączniku B w odniesieniu do wszystkich pozostałych przewozów.

Blue Wing Airlines

- (20) Istnieją potwierdzone dowody niespełnienia określonych norm bezpieczeństwa ustanowionych przez konwencję chicagowską. Braki te wskazała Francja w trakcie kontroli na ziemi przeprowadzonej w ramach programu SAFA ⁽³⁾.
- (21) Blue Wing Airlines nie udzieliły adekwatnej odpowiedzi na zapytanie ze strony francuskiego urzędu lotnictwa cywilnego i Komisji dotyczące bezpieczeństwa wykonywanych przez nie przewozów.
- (22) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria, ocenia się, że Blue Wing Airlines nie spełniają odpowiednich norm bezpieczeństwa.

Sky Gate International Aviation

- (23) Certyfikat przewoźnika lotniczego Sky Gate International Aviation został wydany przez Republikę Kirgiską, natomiast istnieją dowody wskazujące na fakt, że głównym miejscem prowadzenia działalności tych linii lotniczych nie jest Kirgistan, jak wskazał urząd lotnictwa cywilnego Kirgistanu, co przeczy wymogom załącznika nr 6 do konwencji chicagowskiej.

⁽¹⁾ LBA/D-2006-94, LBA/D-2006-97.

⁽²⁾ LBA/D-2006-294.

⁽³⁾ 0367-06-DAC AG.

- (24) Sky Gate International Aviation nie udzieliły adekwatnej odpowiedzi na zapytania ze strony brytyjskiego urzędu lotnictwa cywilnego i Komisji dotyczące ich głównego miejsca prowadzenia działalności.
- (25) Organy Republiki Kirgiskiej odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Sky Gate International Aviation nie dostarczyły dowodów na zdolność nadzoru nad bezpieczeństwem przewozów wykonywanych przez tego przewoźnika.
- (26) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria, ocenia się, że Sky Gate International Aviation nie spełniają odpowiednich norm bezpieczeństwa.

Star Jet

- (27) Certyfikat przewoźnika lotniczego Star Jet został wydany przez Republikę Kirgiską, natomiast istnieją dowody wskazujące na fakt, że głównym miejscem prowadzenia działalności tych linii lotniczych nie jest Kirgistan, co przeczy wymaganiom załącznika nr 6 do konwencji chicagowskiej.
- (28) Star Jet wykonują przewozy za pomocą trzech samolotów Lockheed L-1011 Tristar, których numery seryjne odpowiadają numerom seryjnym trzech samolotów wykorzystywanych w przewozach przez linie Star Air certyfikowane przez organy Sierra Leone odpowiedzialne za nadzór regulacyjny i podlegające zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty.
- (29) Star Jet nie udzieliły adekwatnej odpowiedzi na zapytania ze strony brytyjskiego urzędu lotnictwa cywilnego i Komisji Europejskiej dotyczące ich głównego miejsca prowadzenia działalności.
- (30) Organy Republiki Kirgiskiej odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Star Jet nie dostarczyły dowodów swojej zdolności do sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem przewozów wykonywanych przez tego przewoźnika.
- (31) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria ocenia się, że Star Jet nie spełniają odpowiednich norm bezpieczeństwa.

GST Aero Air Company

- (32) Organy Kazachstanu odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad GST Aero Air Company przedstawiły organom Włoch listę trzech samolotów posiadających ważne świad-

ectwa zdatości do lotu i wyposażonych w odpowiedni sprzęt bezpieczeństwa. Dodatkowo poinformowały Włochy o opracowaniu planu działań naprawczych w celu wyeliminowania braków w zakresie bezpieczeństwa zidentyfikowanych w trakcie kontroli na ziemi przeprowadzonych przez Włochy w stosunku do GST Aero Company ⁽¹⁾.

- (33) Jednak w dalszym ciągu nie istnieją dowody na wdrożenie stosownego planu działań w stosunku do braków dotyczących procedur operacyjnych GST Aero Air Company.
- (34) W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria ocenia się, że GST Aero Air Company nie spełniają stosownych norm bezpieczeństwa i w konsekwencji powinny w dalszym ciągu być ujęte w załączniku A.

Przewoźnicy lotniczy z Mauretanii

- (35) Jak przewiduje motyw 99 rozporządzenia (WE) nr 474/2006, ocena organów mauretańskich odpowiedzialnych za nadzór regulacyjny nad Air Mauretanie oraz przedsiębiorstwami, za które są one odpowiedzialne powinna zostać przeprowadzona do dnia 23 maja 2006 r. Zespół ekspertów europejskich polecił do Mauretanii w dniu 22 maja 2006 r. w celu dokonania oceny. Sprawozdanie zespołu ekspertów wskazuje, że nie spełniono wspólnych kryteriów określonych w Załączniku do rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Air Mauretanie nie powinny zostać ujęte w wykazie przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty.
- (36) Sektor lotnictwa cywilnego Mauretanii przechodzi znaczne zmiany, przede wszystkim w związku z przyjęciem pełnego prawodawstwa dotyczącego lotnictwa cywilnego. W pierwszej połowie 2007 r. powinna zostać dokonana dalsza ocena postępu we wdrażaniu nowych przepisów, wymogów i procedur.

Ogólne uwagi dotyczące pozostałych przewoźników ujętych w wykazie

- (37) Komisja nie otrzymała żadnych dowodów pełnego wdrożenia odpowiednich działań naprawczych przez pozostałych przewoźników ujętych w wykazie opracowanym w dniu 24 marca 2006 r., ani też przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad tymi przewoźnikami lotniczymi, pomimo konkretnych żądań wystosowanych przez Komisję. W związku z powyższym, w oparciu o wspólne kryteria ocenia się, że ci przewoźnicy lotniczy powinni w dalszym ciągu podlegać zakazowi wykonywania przewozów.

⁽¹⁾ ENAC-IT-2005-166, ENAC-IT-2005-370.

(38) Środki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotniczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 474/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik A zastępuje się załącznikiem A do niniejszego rozporządzenia;

2) załącznik B zastępuje się załącznikiem B do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ PRZEWOŹNIKÓW LOTNICZYCH PODLEGAJĄCYCH PEŁNEMU ZAKAZOWI WYKONYWANIA PRZEWOZÓW W RAMACH WSPÓLNOTY ⁽¹⁾

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
Air Koryo	Nieznany	KOR	Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)
Air Service Comores	Nieznany	Nieznany	Komory
Ariana Afghan Airlines ⁽¹⁾	009	AFG	Afganistan
BGB Air	AK-0194-04	POI	Kazachstan
Blue Wing Airlines	SRSH-01/2002	BWI	Surinam
GST Aero Air Company	AK-020304	BMK	Kazachstan
Phoenix Aviation	02	PHG	Kirgistan
Phuket Airlines	07/2544	VAP	Tajlandia
Reem Air	07	REK	Kirgistan
Silverback Cargo Freighters	Nieznany	VRB	Rwanda
Sky Gate International Aviation	14	SGD	Kirgistan
Star Jet	30	SJB	Kirgistan
Universal Avia	Nieznany	HBU	Ukraina
Wszyscy przewoźnicy lotniczy certyfikowani przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Demokratyczną Republiką Konga, w tym:		—	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
Africa One	409/CAB/MIN/TC/017/2005	CFR	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AFRICAN BUSINESS AND TRANSPORTATIONS	Nieznany	ABB	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AFRICAN COMPANY AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/017/2005	FPY	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIGLE AVIATION	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR BOYOMA	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR CHARTER SERVICES (ACS)	Nieznany	CHR	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR KASAI	409/CAB/MIN/TC/010/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR NAVETTE	409/CAB/MIN/TC/015/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR PLAN INTERNATIONAL	Nieznany	APV	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
AIR TRANSPORT SERVICE	Nieznany	ATS	Demokratyczna Republika Konga (DRK)

⁽¹⁾ Przewoźnikom lotniczym wymienionym w załączniku A można zezwolić na wykonywanie prawa przewozowego poprzez dzierżawę załogową samolotów przewoźnika lotniczego niepodlegającego zakazowi wykonywania przewozów, pod warunkiem spełnienia wymagań stosownych norm bezpieczeństwa.

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
AIR TROPIQUES SPRL	409/CAB/MIN/TC/007/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
ATO — Air Transport Office	Nieznany	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
BLUE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/038/2005	BUL	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
BUSINESS AVIATION SPRL	409/CAB/MIN/TC/012/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
BUTEMBO AIRLINES	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CAA — Compagnie Africaine d'Aviation	409/CAB/MIN/TC/016/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CARGO BULL AVIATION	409/CAB/MIN/TC/032/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CENTRAL AIR EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/011/2005	CAX	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CETRACA AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/037/2005	CER	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CHC STELAVIA	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
COMAIR	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
COMPAGNIE AFRICAINE D'AVIATION	409/CAB/MIN/TC/016/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
CONGO AIR	Nieznany	CAK	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
C0-ZA AIRWAYS	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
DAHLA AIRLINES	Nieznany	DHA	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
DAS AIRLINES	Nieznany	RKC	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
DOREN AIRCARGO	409/CAB/MIN/TC/0168/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
ENTERPRISE WORLD AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/031/2005	EWS	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
ESPACE AVIATION SERVICES	Nieznany	EPC	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
FILAIR	409/CAB/MIN/TC/014/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
FREE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/MNL/CM/014/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
FUNTSI AVIATION SERVICE	Nieznany	FUN	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
GALAXY CORPORATION	409/CAB/MIN/TC/0002/MNL/CM/014/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
GR AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0403/TW/TK/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
GLOBAL AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/029/2005	BSP	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
GOMA EXPRESS	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
GREAT LAKE BUSINESS COMPANY	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
ITAB — International Trans Air Business	409/CAB/MIN/TC/0022/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
Jetair — Jet Aero Services, SPRL	Nieznany	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
KINSHASA AIRWAYS, SPRL	Nieznany	KNS	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
KIVU AIR	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
LAC — Lignes Aériennes Congolaises	Nieznany	LCG	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
MALU AVIATION	409/CAB/MIN/TC/013/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
Malila Airlift	409/CAB/MIN/TC/008/2005	MLC	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
MANGO MAT	Podpis ministerialny	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
OKAPI AIRWAYS	Nieznany	OKP	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
RWABIKA „BUSHI EXPRESS”	Nieznany	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
SAFARI LOGISTICS	409/CAB/MIN/TC/0760/V/KK/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
SCIBE AIRLIFT	Nieznany	SBZ	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
SERVICES AIR	409/CAB/MIN/TC/034/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
SHABAIR	Nieznany	SHB	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
TEMBO AIR SERVICES	409/CAB/VC-MIN/TC/0405/2006	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
THOM'S AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0033/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
TMK AIR COMMUTER	409/CAB/MIN/TC/020/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
TRACEP	Nieznany	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
TRANS AIR CARGO SERVICES	409/CAB/MIN/TC/035/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
TRANSPORTS AERIENNES CONGOLAIS (TRACO)	409/CAB/MIN/TC/034/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
TRANS SERVICE AIRLIFT	Nieznany	TSR	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
UHURU AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/039/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
VIRUNGA AIR CHARTER	409/CAB/MIN/TC/018/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
WALTAIR AVIATION	409/CAB/MIN/TC/036/2005	Nieznany	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
WIMBI DIRI AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/005/2005	WDA	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
ZAIRE AERO SERVICE	Nieznany	ZAI	Demokratyczna Republika Konga (DRK)
Wszyscy przewoźnicy lotniczy certyfikowani przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Gwineą Równikową, w tym:			Gwinea Równikowa
AIR BAS	Nieznany	RBS	Gwinea Równikowa
Air Consul SA	Nieznany	RCS	Gwinea Równikowa
AIR MAKEN	Nieznany	AKE	Gwinea Równikowa
AIR SERVICES GUINEA ECUATORIAL	Nieznany	SVG	Gwinea Równikowa
AVIAGE	Nieznany	VGG	Gwinea Równikowa
Avirex Guinee Equatoriale	Nieznany	AXG	Gwinea Równikowa
CARGO PLUS AVIATION	Nieznany	CGP	Gwinea Równikowa
CESS	Nieznany	CSS	Gwinea Równikowa
CET AVIATION	Nieznany	CVN	Gwinea Równikowa
COAGE — Compagnie Aeree de Guinee Equatorial	Nieznany	COG	Gwinea Równikowa
COMPANIA AEREA LINEAS ECUATOGUINEANAS DE AVIACION SA (LEASA)	Nieznany	LAS	Gwinea Równikowa
DUCOR WORLD AIRLINES	Nieznany	DWA	Gwinea Równikowa
Ecuato Guineana de Aviacion	Nieznany	ECV	Gwinea Równikowa
ECUATORIAL EXPRESS AIRLINES	Nieznany	EEB	Gwinea Równikowa
Ecuatorial Cargo	Nieznany	EQC	Gwinea Równikowa
EQUATAIR	Nieznany	EQR	Gwinea Równikowa
EQUATORIAL AIRLINES, SA	Nieznany	EQT	Gwinea Równikowa
EUROGUINEANA DE AVIACION	Nieznany	EUG	Gwinea Równikowa
FEDERAL AIR GE AIRLINES	Nieznany	FGE	Gwinea Równikowa

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
GEASA — Guinea Ecuatorial Airlines SA	Nieznany	GEA	Gwinea Równikowa
GETRA — Guinea Ecuatorial de Transportes Aereos	Nieznany	GET	Gwinea Równikowa
GUINEA CARGO	Nieznany	GNC	Gwinea Równikowa
Jetline Inc.	Nieznany	JLE	Gwinea Równikowa
KNG Transavia Cargo	Nieznany	VCG	Gwinea Równikowa
LITORAL AIRLINES, COMPANIA, (COLAIR)	Nieznany	CLO	Gwinea Równikowa
LOTUS INTERNATIONAL AIR	Nieznany	LUS	Gwinea Równikowa
NAGESA, COMPANIA AEREA	Nieznany	NGS	Gwinea Równikowa
PRESIDENCIA DE LA REPUBLICA DE GUINEA ECUATORIAL	Nieznany	ONM	Gwinea Równikowa
PROMPT AIR GE SA	Nieznany	POM	Gwinea Równikowa
SKIMASTER GUINEA ECUATORIAL	Nieznany	KIM	Gwinea Równikowa
Skymasters	Nieznany	SYM	Gwinea Równikowa
SOUTHERN GATEWAY	Nieznany	SGE	Gwinea Równikowa
SPACE CARGO INC.	Nieznany	SGO	Gwinea Równikowa
TRANS AFRICA AIRWAYS GESA	Nieznany	TFR	Gwinea Równikowa
UNIFLY	Nieznany	UFL	Gwinea Równikowa
UTAGE — UNION DE TRANSPORT AEREO DE GUINEA ECUATORIAL	Nieznany	UTG	Gwinea Równikowa
VICTORIA AIR	Nieznany	VIT	Gwinea Równikowa
Wszyscy przewoźnicy lotniczy certyfikowani przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Liberią, łącznie z:		—	Liberia
AIR CARGO PLUS	Nieznany	ACH	Liberia
AIR CESS (LIBERIA), INC.	Nieznany	ACS	Liberia
AIR LIBERIA	Nieznany	ALI	Liberia
ATLANTIC AVIATION SERVICES	Nieznany	AAN	Liberia
BRIDGE AIRLINES	Nieznany	BGE	Liberia
EXCEL AIR SERVICES, INC.	Nieznany	EXI	Liberia
INTERNATIONAL AIR SERVICES	Nieznany	IAX	Liberia
JET CARGO-LIBERIA	Nieznany	JCL	Liberia
LIBERIA AIRWAYS, INC.	Nieznany	LBA	Liberia
LIBERIAN WORLD AIRLINES INC.	Nieznany	LWA	Liberia

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
LONESTAR AIRWAYS	Nieznany	LOA	Liberia
MIDAIR LIMITED INC.	Nieznany	MLR	Liberia
OCCIDENTAL AIRLINES	Nieznany	OCC	Liberia
OCCIDENTAL AIRLINES (LIBERIA) INC.	Nieznany	OCT	Liberia
SANTA CRUISE IMPERIAL AIRLINES	Nieznany	SNZ	Liberia
SATGUR AIR TRANSPORT, CORP.	Nieznany	TGR	Liberia
SIMON AIR	Nieznany	SIQ	Liberia
SOSOLISO AIRLINES	Nieznany	SSA	Liberia
TRANS-AFRICAN AIRWAYS INC.	Nieznany	TSF	Liberia
TRANSWAY AIR SERVICES, INC.	Nieznany	TAW	Liberia
UNITED AFRICA AIRLINE (LIBERIA), INC.	Nieznany	UFR	Liberia
WEASUA AIR TRANSPORT, CO. LTD	Nieznany	WTC	Liberia
Wszyscy przewoźnicy lotniczy certyfikowani przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Sierra Leone, w tym:	—	—	Sierra Leone
AEROLIFT, CO. LTD	Nieznany	LFT	Sierra Leone
AFRIK AIR LINKS	Nieznany	AFK	Sierra Leone
AIR LEONE, LTD	Nieznany	RLL	Sierra Leone
AIR RUM, LTD	Nieznany	RUM	Sierra Leone
AIR SALONE, LTD	Nieznany	RNE	Sierra Leone
AIR SULTAN LIMITED	Nieznany	SSL	Sierra Leone
AIR UNIVERSAL, LTD	00007	UVS	Sierra Leone
BELLVIEW AIRLINES (S/L) LTD	Nieznany	BVU	Sierra Leone
CENTRAL AIRWAYS LIMITED	Nieznany	CNY	Sierra Leone
DESTINY AIR SERVICES, LTD	Nieznany	DTY	Sierra Leone
FIRST LINE AIR (SL), LTD	Nieznany	FIR	Sierra Leone
HEAVYLIFT CARGO	Nieznany	Nieznany	Sierra Leone
INTER TROPIC AIRLINES (SL) LTD	Nieznany	NTT	Sierra Leone
MOUNTAIN AIR COMPANY LTD	Nieznany	MTC	Sierra Leone
ORANGE AIR SERVICES LIMITED	Nieznany	ORD	Sierra Leone

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w jego certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC) lub numer licencji na prowadzenie działalności	Numer oznaczenia linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika
ORANGE AIR SIERRA LEONE LTD	Nieznany	ORJ	Sierra Leone
PAN AFRICAN AIR SERVICES LIMITED	Nieznany	PFN	Sierra Leone
PARAMOUNT AIRLINES, LTD	Nieznany	PRR	Sierra Leone
SEVEN FOUR EIGHT AIR SERVICES LTD	Nieznany	SVT	Sierra Leone
SIERRA NATIONAL AIRLINES	Nieznany	SLA	Sierra Leone
SKY AVIATION LTD	Nieznany	SSY	Sierra Leone
STAR AIR, LTD	Nieznany	SIM	Sierra Leone
TEEBAH AIRWAYS	Nieznany	Nieznany	Sierra Leone
TRANSPORT AFRICA LIMITED	Nieznany	TLF	Sierra Leone
TRANS ATLANTIC AIRLINES LTD	Nieznany	TLL	Sierra Leone
WEST COAST AIRWAYS LTD	Nieznany	WCA	Sierra Leone
Wszyscy przewoźnicy lotniczy certyfikowani przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny nad Suazi, w tym:	—	—	Suazi
AERO AFRICA (PTY) LTD	Nieznany	RFC	Suazi
AFRICAN INTERNATIONAL AIRWAYS, (PTY) LTD	Nieznany	Nieznany	Suazi
AIRLINK SWAZILAND, LTD	Nieznany	SZL	Suazi
AIR SWAZI CARGO (PTY) LTD	Nieznany	CWS	Suazi
EAST WESTERN AIRWAYS (PTY) LTD	Nieznany	Nieznany	Suazi
GALAXY AVION (PTY) LTD	Nieznany	Nieznany	Suazi
INTERFLIGHT (PTY) LTD	Nieznany	JMV	Suazi
JET AFRICA SWAZILAND	Nieznany	OSW	Suazi
NORTHEAST AIRLINES, (PTY) LTD	Nieznany	NEY	Suazi
OCEAN AIR (PTY) LTD	Nieznany	JFZ	Suazi
ROYAL SWAZI NATIONAL AIRWAYS CORPORATION	Nieznany	RSN	Suazi
SCAN AIR CHARTER, LTD	Nieznany	Nieznany	Suazi
SKYGATE INTERNATIONAL (PTY) LTD	Nieznany	SGJ	Suazi
SWAZI AIR CHARTER (PTY) LTD	Nieznany	HWK	Suazi
SWAZI EXPRESS AIRWAYS	Nieznany	SWX	Suazi
VOLGA ATLANTIC AIRLINES	Nieznany	VAA	Suazi

(¹) Zakaz wykonywania przewozów przez Ariana Afghan Airlines stosuje się do wszystkich samolotów obsługiwanych przez tego przewoźnika lotniczego, z wyjątkiem następującego: A310 numer rejestracyjny F-GYYY.

ZAŁĄCZNIK B

LISTA PRZEWOŹNIKÓW LOTNICZYCH PODLEGAJĄCYCH OGRANICZENIOM W WYKONYWANIU PRZEWOZÓW W RAMACH WSPÓLNOTY ⁽¹⁾

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w certyfikacie przewoźnika lotniczego (AOC) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (AOC)	Numer linii lotniczych ICAO	Państwo przewoźnika	Rodzaj samolotu	Numer(-y) rejestracyjny(-e) oraz numer(-y) seryjny(-e) fabryczny(-e), o ile jest (są) dostępny(-e)	Państwo rejestracji
Air Bangladesh	17	BGD	Bangladesz	B747-269B	S2-ADT	Bangladesz
Air West Co. Ltd	004/A	AWZ	Sudan	Cała flota z wyjątkiem: IL-76	Cała flota z wyjątkiem: ST-EWX (nr fabryczny 101 3409 282)	Sudan
Hewa Bora Airways (HBA) ⁽¹⁾	416/dac/tc/sec/087/2005	ALX	Demokratyczna Republika Konga (DRK)	Cała flota z wyjątkiem: L-101	Cała flota z wyjątkiem: 9Q-CHC (nr fabryczny 193H-1209)	Demokratyczna Republika Konga (DRK)

⁽¹⁾ Hewa Bora Airways mogą w swoich działaniach na terytorium Wspólnoty Europejskiej eksploatować wyłącznie określone samoloty.

⁽¹⁾ Przewoźnikom lotniczym wymienionym w załączniku B można zezwolić na wykonywanie prawa przewozowego poprzez dzierżawę załogową samolotów przewoźnika lotniczego niepodlegającego zakazowi wykonywania przewozów, pod warunkiem spełnienia wymagań stosownych norm bezpieczeństwa.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 911/2006

z dnia 20 czerwca 2006 r.

w sprawie pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. ustalające procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1706/98 ⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2247/2003 z dnia 19 grudnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny rozporządzenia Rady (WE) nr 2286/2002 ustalającego procedurę mającą zastosowanie do produktów rolnych oraz towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003 przewiduje możliwość wydawania pozwoleń na przywóz produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii. Przywóz jednak musi się zamykać w granicach ilościowych przewidzianych dla każdego z tych eksportujących krajów trzecich.
- (2) Złożone między 1 a 10 czerwca 2006 r. wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz produktów pochodzących z Botswany, Kenii, Madagaskaru, Suazi, Zimbabwe i Namibii, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2247/2003, wyrażone w ilościach mięsa bez kości, nie przewyższają ilości dostępnych dla tych państw. Jest zatem możliwe wydanie pozwoleń na przywóz wnioskowanych ilości.

(3) Ilości, na jakie mogą być składane wnioski o wydanie pozwoleń po dniu 1 lipca 2006 r., należy ustalić w ramach ogólnej ilości 52 100 t.

(4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza zastosowania dyrektywy Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnych podczas przywozu z państw trzecich bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz świeżego mięsa i produktów mięsnych ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 21 czerwca 2006 r. niżej wymienione państwa członkowskie wydają pozwolenia, wyrażone w ilościach mięsa bez kości, na przywóz produktów z wołowiny i cielęciny, pochodzących z niektórych państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, w następującej ilości:

Niemcy:

— 120 t pochodzących z Botswany,

— 450 t pochodzących z Namibii;

Zjednoczone Królestwo:

— 422 t pochodzących z Namibii.

Artykuł 2

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2247/2003, wnioski o wydanie pozwoleń mogą być składane w ciągu dziesięciu pierwszych dni lipca 2006 r. na następujące ilości wołowiny i cielęciny bez kości:

Botswana:	17 609 t,
Kenia:	142 t,
Madagaskar:	7 579 t,
Suazi:	3 363 t,
Zimbabwe:	9 100 t,
Namibia:	9 807 t.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 czerwca 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1899/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 67).

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 37. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 912/2006**z dnia 20 czerwca 2006 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/2003 z dnia 30 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu cukru trzcinowego w latach gospodarczych 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia zobowiązań dostawy, po zerowej stawce celnej, produktów oznaczonych kodem CN 1701, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.
- (2) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia kontyngentów taryfowych, po zerowej stawce celnej, w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.

- (3) Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 otwiera kontyngenty taryfowe, po stawce celnej 98 EUR za tonę, produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, pochodzących z Brazylii, Kuby i innych państw trzecich.
- (4) W okresie od 12 do 16 czerwca 2006 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, zostały przedłożone właściwym władzom wnioski o pozwolenie na przywóz dla ilości całkowitej przekraczającej ilość przewidzianą w zobowiązaniu dostawy dla danego kraju, ustaloną na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 odnośnie do cukru preferencyjnego z AKP-Indii.
- (5) W tych okolicznościach Komisja powinna ustalić współczynnik redukcyjny umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do dostępnej ilości oraz zaznaczyć, jeżeli odpowiedni limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków złożonych w okresie od 12 do 16 czerwca 2006 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, pozwolenia na przywóz wydaje się dla limitów ilościowych określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 987/2005 (Dz.U. L 167 z 29.6.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 568/2005 (Dz.U. L 97 z 15.4.2005, str. 9).

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP-INDII
Tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2005/2006

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie 12-16.6.2006 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Barbados	100	
Belize	100	Wykorzystany
Kongo	100	
Fidżi	100	Wykorzystany
Gujana	100	Wykorzystany
Indie	0	Wykorzystany
Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
Jamajka	100	Wykorzystany
Kenia	99,6083	Wykorzystany
Madagaskar	100	
Malawi	100	
wyspa Mauritius	93,6575	Wykorzystany
Mozambik	100	Wykorzystany
Saint Christopher i Nevis	0	Wykorzystany
Suazi	100	Wykorzystany
Tanzania	100	
Trynidad i Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	100	Wykorzystany

Rok gospodarczy 2006/2007

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie 12-16.6.2006 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Barbados	100	
Belize	100	
Kongo	100	
Fidżi	100	
Gujana	100	
Indie	100	
Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
Jamajka	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
wyspa Mauritius	100	
Mozambik	100	
Saint Christopher i Nevis	100	
Suazi	100	
Tanzania	100	
Trynidad i Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	100	

Specjalny cukier preferencyjny**Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1159/2003****Rok gospodarczy 2005/2006**

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie 12-16.6.2006 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Indie	0	Wykorzystany
AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1159/2003****Rok gospodarczy 2005/2006**

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie 12-16.6.2006 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Brazylia	0	Wykorzystany
Kuba	100	
Inne państwa trzecie	0	Wykorzystany

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 czerwca 2006 r.

stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej w Finlandii z wyłączeniem Wysp Alandzkich

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 2337)

(Jedynie teksty w językach fińskim i szwedzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/422/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

których spełnione zostałyby warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4 i 6,

- (1) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, których dotyczy ta dyrektywa, nie podlegają tej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, podlega ona bezpośrednio konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniających specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony wówczas, kiedy dane państwo członkowskie wykonało i zastosowało właściwe wspólnotowe akty prawne otwierające dany sektor lub jego część. Te akty wymienione są w załączniku XI do dyrektywy 2004/17/WE; w odniesieniu do sektora energii elektrycznej w załączniku tym wymienia się dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁽²⁾. Dyrektywa 96/92/WE została zastąpiona dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 96/92/WE⁽³⁾, która wymaga jeszcze większego otwarcia rynku.

uwzględniając wniosek złożony przez Republikę Finlandii pocztą elektroniczną dnia 20 lutego 2006 r. oraz dodatkowe informacje, o których udzielenie pracownicy Komisji wnieśli pocztą elektroniczną dnia 10 marca 2006 r. i których Republika Finlandii udzieliła pocztą elektroniczną w dniu 23 marca 2006 r.,

uwzględniając wnioski niezależnego organu krajowego, Kilpailuvirasto (fińskiego urzędu ochrony konkurencji), według

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2083/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 28).

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/85/WE (Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 10).

- (2) Zgodnie z art. 62 ust. 2 dyrektywy 2004/17/WE tytułu III tej dyrektywy, określającego reguły dotyczące konkursów na usługi, nie stosuje się do konkursów organizowanych w danym państwie członkowskim w celu wykonywania działalności, w odniesieniu do której na mocy decyzji Komisji stosuje się art. 30 ust. 1 lub w odniesieniu do której uznano, że ustęp ten ma zastosowanie na mocy art. 30 ust. 4 akapit drugi lub trzeci lub art. 30 ust. 5 akapit czwarty.
- (3) Wniosek złożony przez Republikę Finlandii dotyczy wytwarzania, w tym wytwarzanie w skojarzeniu z ciepłem, energii elektrycznej, jak i jej sprzedaży (hurtowej i detalicznej). Rynek sprzedaży hurtowej w Finlandii jest w dużym stopniu zintegrowany ze skandynawskim rynkiem energii (Dania, Norwegia, Szwecja i Finlandia). Składa się on z rynku handlu dwustronnego między producentami z jednej strony i dostawcami oraz przedsiębiorstwami przemysłowymi z drugiej strony oraz dobrowolnej skandynawskiej giełdy energii Nordpool, która obejmuje rynek transakcji natychmiastowych oraz terminowych. Zatem sytuacja wyraźnie rozwija się w kierunku regionalnego rynku hurtowego, pomimo że ograniczone zdolności przesyłowe dzielą rynek na różne pod względem cenowym obszary, a Finlandia jest jednym z nich. Zatem zgodnie z władzami fińskimi oraz Nordpool Finlandia była przez 9,3 % roku 2005 osobnym obszarem cenowym⁽⁴⁾. W odniesieniu do wytwarzania można również zauważyć wyraźny rozwój w kierunku rynku regionalnego, pomimo że ograniczenia zdolności przesyłowe i ograniczenia mocy⁽⁵⁾ w połączeniach między sieciami fińskimi a sieciami w innych obszarach Wspólnoty i Rosji mogą wpłynąć na tymczasowe ograniczenie rynku do terytorium Finlandii, z wyłączeniem Wysp Alandzkich. Obszar rynku sprzedaży detalicznej odpowiada terytorium Finlandii, z wyłączeniem Wysp Alandzkich, uwzględniając potwierdzony przez władze fińskie fakt, że sprzedawcy energii elektrycznej z innych krajów skandynawskich nieprowadzący działalności w Finlandii nie stanowią jeszcze realnej alternatywy dla konsumentów lub małych i średnich odbiorców.
- (4) Powyższą ocenę oraz wszelkie inne oceny zawarte w niniejszej decyzji formułuje się wyłącznie na użytek dyrektywy 2004/17/WE i bez uszczerbku dla stosowania zasad konkurencji.
- (5) Finlandia wdrożyła i zastosowała nie tylko dyrektywę 96/92/WE, lecz również dyrektywę 2003/54/WE, wybierając rozdział w zakresie stosunków własnościowych dla sieci przesyłowych oraz rozdział prawny i funkcjonalny
- sieci dystrybucyjnej, z wyłączeniem najmniejszych przedsiębiorstw. W związku z powyższym zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy dostęp do wymienionego rynku należy uznać za nieograniczony.
- (6) Bezpośrednie podleganie konkurencji należy oceniać na podstawie różnych wskaźników, z których żaden sam w sobie nie ma znaczenia decydującego.
- (7) W komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego: Sprawozdanie z postępów w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej⁽⁶⁾, zwanym dalej „sprawozdaniem z 2005 r.”, Komisja zawarła stwierdzenie, że „wiele krajowych rynków charakteryzuje wysoki stopień koncentracji w sektorze energetycznym, utrudniający powstanie rzeczywistej konkurencji”⁽⁷⁾. W związku z tym uznaje się, iż w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej „jednym ze wskaźników poziomu konkurencji na rynkach krajowych jest łączny udział w rynku trzech największych producentów (energii elektrycznej)”⁽⁸⁾. Zgodnie z załącznikiem technicznym⁽⁹⁾ łączny udział w rynku trzech największych producentów całej produkcji na rynku skandynawskim wynosi 40 %⁽¹⁰⁾, co stanowi zadowalająco niski poziom. W odniesieniu do terytorium fińskiego łączny udział w rynku trzech największych producentów jest oczywiście wyższy⁽¹¹⁾. Jednakże okresy, w których fiński rynek jest odizolowany, są ograniczone⁽¹²⁾. Zatem przez większość roku występuje presja konkurencyjna wynikająca z możliwości pozyskiwania energii elektrycznej spoza terytorium Finlandii, spotęgowana brakiem opłat za przesył między krajami skandynawskimi. Tymczasowy charakter ograniczeń możliwości przesyłowych utrudnia dokonywanie inwestycji na terytorium Finlandii bez uwzględniania innych producentów na rynku skandynawskim. Czynniki te powinny zatem zostać potraktowane jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji w przypadku rynku produkcji niezależnie od tego, czy dotyczy to rynku krajowego fińskiego, czy powstającego rynku regionalnego.
- (8) Stopnie koncentracji i płynności są również dobrymi wskaźnikami konkurencji na hurtowym rynku energii elektrycznej. Udział w rynku Nord Pool Sport AS – dobrowolnej skandynawskiej giełdy energii opisanej w motywie 3 – w 2004 r. wynosił 42 % rzeczywistych dostaw do krajów skandynawskich⁽¹³⁾.

⁽⁴⁾ Jest to zgodne z ustaleniami wstępnego sprawozdania z badań sektorowych nad konkurencją na rynkach gazu ziemnego i energii elektrycznej (dalej zwanego „Wstępnym sprawozdaniem”), załącznik B, str. 197, w którym ustalono, że częstotliwość zatorów na połączeniu Szwecja–Finlandia wynosiła blisko 8 % w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy 2005 r.

⁽⁵⁾ Wynoszące blisko 28 % szczytowego zapotrzebowania.

⁽⁶⁾ COM(2005) 568 wersja ostateczna z 15.11.2005.

⁽⁷⁾ Sprawozdanie z 2005 r., str. 2.

⁽⁸⁾ Sprawozdanie z 2005 r., str. 7.

⁽⁹⁾ Dokument roboczy służb Komisji, załącznik techniczny do sprawozdania z 2005 r., SEC(2005) 1448.

⁽¹⁰⁾ Załącznik techniczny, str. 44, tabela 4.1.

⁽¹¹⁾ Zgodnie ze sprawozdaniem wstępnym, załącznik C, str. 201, łączny udział wynosił w 2004 r. 73,6 %.

⁽¹²⁾ Do 9,3 % czasu w 2005 r., patrz: motyw 3.

⁽¹³⁾ Załącznik techniczny, str. 124.

W odniesieniu do rynku regionalnego jest to zadowalająca wielkość dostaw. Ponadto na warunki konkurencji na hurtowym rynku energii elektrycznej znacząco wpływa handel finansowy energią elektryczną na obszarze rynkowym, który pod względem wielkości poprzez NordPool, stanowił 1,5 wielkości konsumowanej w krajach skandynawskich⁽¹⁴⁾ (oraz przy uwzględnieniu innych określonych transakcji, jak na przykład rynku pozagiełdowego (OTC – Over the Counter) czy sprzedaży bezpośredniej, stanowił on czterokrotność tej wielkości)⁽¹⁵⁾. Zgodnie z tym, co uwzględniono w załączniku technicznym⁽¹⁶⁾, taki stopień płynności powinien zostać uznany za zadowalający, tj. jest on wystarczający do ustanowienia wskaźnika dobrze funkcjonującego i konkurencyjnego rynku regionalnego. Jak wskazano powyżej, należy również sprawdzić konkurencję, uwzględniając wyłącznie terytorium Finlandii. Po pierwsze, należy ponownie podkreślić, iż problemy związane z ograniczeniami przesyłowymi mają charakter tymczasowy, a nie stały. Zatem występuje ciągła presja konkurencyjna wynikająca z możliwości pozyskiwania energii elektrycznej spoza terytorium Finlandii, spotęgowana brakiem opłat za przesył między krajami skandynawskimi. Ponadto ceny hurtowe energii elektrycznej w Finlandii są ustalane przez Nordpool. Czynniki te należy zatem potraktować jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji w przypadku rynku hurtowego niezależnie od tego, czy dotyczy to rynku krajowego fińskiego czy powstającego rynku regionalnego.

- (9) Uwzględniając wielkość analizowanego kraju, liczba podmiotów gospodarczych na rynku hurtowym (ponad sześćdziesiąt podmiotów, z których znacząca liczba oferuje swoje usługi w całym kraju) jest dość znacząca, co dotyczy również liczby przedsiębiorstw mających ponad 5 % udział w rynku. Zgodnie z najnowszymi dostępnymi informacjami łączny udział w rynku trzech największych przedsiębiorstw pod względem dostaw na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw, jak i bardzo małych odbiorców i odbiorców domowych, jest zadowalająco niski, na poziomie 35–40 %⁽¹⁷⁾. Wymienione czynniki należy zatem potraktować jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.
- (10) Funkcjonowanie rynkowych mechanizmów bilansowania należy również uznać za wskaźniki, nie tylko w odniesieniu do produkcji, lecz również w odniesieniu do rynków hurtowych i detalicznych. W istocie „każdy uczestnik rynku, który nie jest w stanie łatwo dostosować swojego portfela działalności wytwórczej do cech swoich odbiorców, może być narażony na skutki różnicy między stosowaną przez OSP (operatora systemu przesyłowego) ceną rozliczeniową odchyłeń a ceną, po której OSP ponownie skupi nadwyżkę wytworzonej energii. Ceny te mogą być narzucone OSP bezpośrednio przez regulatora lub kształtować się w oparciu o mechanizm rynkowy, w którym cena ustalana jest na podstawie zgłaszanych przez różnych wytwórców ofert przyrostowych

lub redukcyjnych (...); podstawową trudnością dla małego uczestnika rynku jest ryzyko dużej rozpiętości między ceną kupna od OSP a ceną odsprzedaży. Sytuacja taka występuje w szeregu państw członkowskich i prawdopodobny jest jej negatywny wpływ na rozwój konkurencji. Duża rozpiętość cenowa może być wskaźnikiem niewystarczającego poziomu konkurencji w obszarze rynkowych mechanizmów bilansowania, gdzie rynek może być zdominowany przez tylko jednego czy dwóch dużych wytwórców. Trudności takie nasilają się tam, gdzie użytkownicy sieci nie są w stanie skorygować swojej sytuacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego”⁽¹⁸⁾. W obszarze skandynawskim istnieje zintegrowany rynkowy mechanizm bilansujący dla dostarczania zbilansowanej energii, a jego główne cechy (ustalenie cen na zasadach rynkowych, półgodzinne zamknięcia okresu zgłoszeń ofert oraz stosunkowo niska rozpiętość cenowa) należy przyjąć za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

- (11) Ze względu na charakterystykę omawianego produktu (energii elektrycznej) oraz małej dostępności lub całkowitym braku odpowiednich produktów lub usług zastępczych, w ocenie konkurencyjności rynków energii elektrycznej większego znaczenia nabiera konkurencja cenowa i kształtowanie cen. Wskaźnikiem istnienia rzeczywistej konkurencji cenowej jest liczba odbiorców zmieniających dostawcę; czynnik ten pośrednio jest także „naturalnym wskaźnikiem skuteczności funkcjonowania konkurencji. Jeśli niewielu klientów decyduje się na zmianę, prawdopodobnie istnieje problem w funkcjonowaniu rynku, nawet jeśli weźmie się pod uwagę korzyści płynące z możliwości renegotjacji umów z dotychczasowym, dobrze znanym dostawcą”⁽¹⁹⁾. Ponadto „istnienie regulowanych cen dla odbiorcy końcowego jest bez wątpienia kluczowym wyznacznikiem zachowań odbiorców (...). Mimo że zachowanie regulacji może być uzasadnione w okresie przejściowym, w miarę narastania potrzeb inwestycyjnych w coraz większym stopniu powodować będzie ono wzrost zakłóceń”⁽²⁰⁾.
- (12) W Finlandii stopień odbiorców zmieniających dostawcę dla trzech kategorii odbiorców – tj. dużych i bardzo dużych zakładów przemysłowych, małych i średnich zakładów przemysłowych i przedsiębiorstw oraz bardzo małych przedsiębiorstw i odbiorców domowych – przekracza 75 % dla pierwszych dwóch grup i 30 % dla ostatniej kategorii⁽²¹⁾, przy czym nie ma regulacji cen dla odbiorców końcowych⁽²²⁾, tzn. same podmioty gospodarcze ustalają ceny, które nie muszą być zatwierdzone przez żadne organy przed ich wprowadzeniem. Zatem sytuacja w Zjednoczonym Królestwie pod względem zmiany dostawców oraz regulacji cen dla odbiorcy końcowego jest zadowalająca i należy traktować ją jako wskaźnik świadczący o bezpośrednim podleganiu konkurencji.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie wstępne, str. 112.

⁽¹⁵⁾ Patrz: informacje przekazane przez władze fińskie oraz zawarte w załączniku technicznym, str. 44, tabela 4.1.

⁽¹⁶⁾ Str. 44–45.

⁽¹⁷⁾ Fiński program i załącznik techniczny, str. 45.

⁽¹⁸⁾ Załącznik techniczny, str. 67–68.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie z 2005 r., str. 9.

⁽²⁰⁾ Załącznik techniczny, str. 17.

⁽²¹⁾ Sprawozdanie z 2005 r., str. 10.

⁽²²⁾ Załącznik techniczny, str. 124.

- (13) Z uwzględnieniem wyżej wymienionych wskaźników oraz ogólnej sytuacji w omawianym sektorze w Finlandii – zwłaszcza dotyczącej stopnia oddzielenia sieci od wytwarzania/podaży oraz skutecznej regulacji dostępu do sieci – której obraz uzyskać można na podstawie informacji przedłożonych przez Finlandię, sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania, należy uznać, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej w Finlandii z wyłączeniem Wysp Alandzkich spełniony został warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE. Jak wskazano powyżej w motywie 5, za spełniony należy uznać także dalszy warunek swobodnego dostępu do działalności. W związku z tym nie należy stosować dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających umożliwić wytwarzanie lub sprzedaż energii elektrycznej na wymienionych obszarach geograficznych; dyrektywy tej nie należy stosować także w odniesieniu do organizowania przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności na tych obszarach.
- (14) Niniejsza decyzja opiera się na sytuacji prawnej i faktycznej istniejącej w lutym 2006 r., ustalonej na podstawie informacji przedłożonych przez Republikę Finlandii oraz wynikających ze sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania. Decyzja ta może ulec zmianie, jeżeli nastąpi istotne zmiany sytuacji prawnej i faktycznej, które spowodują, że przestaną być spełniane warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE.
- (15) Środki określone w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywy 2004/17/WE nie stosuje się w odniesieniu do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające mających umożliwić im wytwarzanie lub sprzedaż energii elektrycznej w Finlandii z wyłączeniem Wysp Alandzkich.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja opiera się na sytuacji prawnej i faktycznej istniejącej w lutym 2006 r., ustalonej na podstawie informacji przedłożonych przez Republikę Finlandii oraz wynikających ze sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania. Decyzja ta może ulec zmianie, jeżeli pojawią się istotne nowe fakty lub nastąpi istotna zmiana sytuacji prawnej, które spowodują, że przestaną być spełniane warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 czerwca 2006 r.****kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu węgla krzemu pochodzącego z Rumunii**

(2006/423/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Wspólnoty węgla krzemu objętego obecnie kodem CN 2849 20 00 i pochodzącego z Rumunii.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 17 maja 2005 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą dumpingu wyrządzającego szkodę w odniesieniu do przywozu węgla krzemu pochodzącego z Rumunii.
- (2) Skargę na mocy art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wniosła Europejska Rada ds. Przemysłu Chemicznego (CEFIC) w imieniu producentów wspólnotowych reprezentujących 100 % całkowitej produkcji węgla krzemu we Wspólnocie.
- (3) Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu, jak również wynikające z niego istotne szkody, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie dla wszczęcia dochodzenia antydumpingowego.
- (4) Odpowiednio, poprzez opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ zawiadomienie (zawiadomienie o wszczęciu postępowania) Komisja wszczęła postępo-

- (5) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i stowarzyszenia importerów i eksporterów, przedstawicieli krajów wywozu, użytkowników, organizacje konsumenckie oraz producentów wspólnotowych, którzy wnieśli skargę. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania; do wszystkich zainteresowanych stron rozesłano również kwestionariusze.

B. WYCOFANIE SKARGI I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (6) W dniu 1 marca 2006 r. CEFIC oficjalnie wycofała swoją skargę.
- (7) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania skargi postępowanie może zostać zakończone, chyba że jego zakończenie nie leżałoby w interesie Wspólnoty.
- (8) Komisja stwierdziła, iż obecne postępowanie powinno zostać zakończone, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, iż takie zakończenie nie leżałoby w interesie Wspólnoty. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie wpłynęły ponadto żadne uwagi wskazujące, że takie zakończenie nie leżałoby w interesie Wspólnoty.
- (9) Komisja stwierdza zatem, iż postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Wspólnoty węgla krzemu pochodzącego z Rumunii powinno zostać zakończone bez nakładania środków antydumpingowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 159 z 30.6.2005, str. 4.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu węgla krzemu objętego obecnie kodem CN 2849 20 00 i pochodzącego z Rumunii zostaje niniejszym zakończone.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji

Peter MANDELSON

Członek Komisji
